పాతకథే

'సాహా'

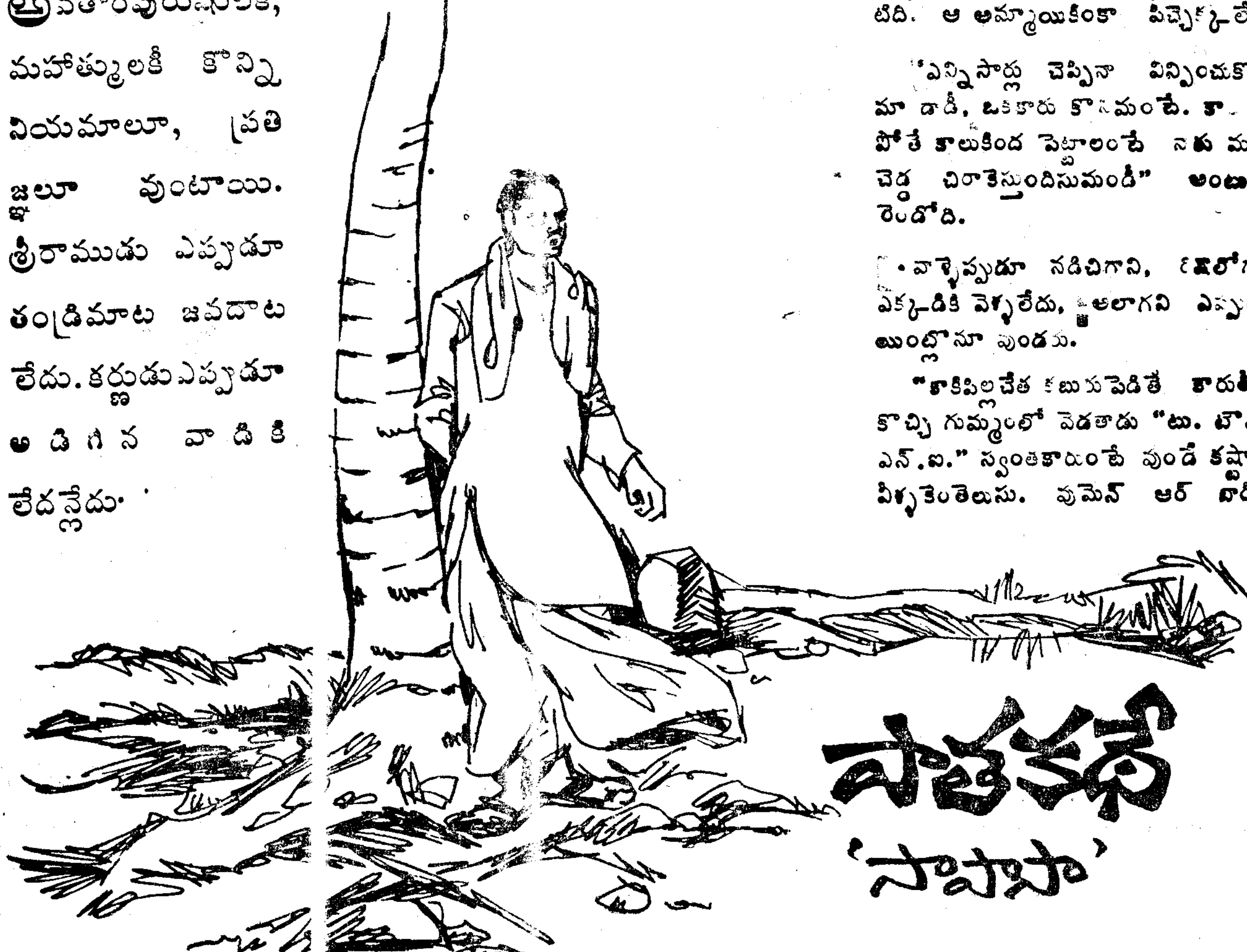

అవతారపురుషులకీ, మహాత్ములకీ కొన్ని నియమాలూ, ప్రతిజ్ఞలూ వుంటాయి. శ్రీరాముడు ఎప్పుడూ తండ్రిమాట జవదాటలేదు. కర్ణుడు ఎప్పుడూ అడిగినవాడికి లేదన్లేదు.

అయితే ప్రతిజ్ఞలూ, నియమాలూ కేవలం అవతార పురుషులకే వుంటాయనీ, మనాంటి మామూలు మనుష్యులకి వుండవనీ, వుండకూడదనీ అనుకోవటం శుద్ధ తెలివితక్కువ. ఆ బ్సల్యూట్ మిడిమనీ.

మా అమ్మ వారానికి మూడు రాత్రులు భోంచెయ్యదు. మా చిన్ని ఎప్పుడూ హోం వర్క్ చెయ్యదు. వాళ్ళ మేష్టరెప్పుడూ పాఠం చెప్పడు. మా ఎదురింటి రజనీసు కూతురు పైటా, కాలూ రెండూ ఎప్పుడూ నిలవ్వు. యివన్నీ వారివారి ప్రతిజ్ఞలే. అయితే యిందులో ఒక చిన్న గమ్మత్తుంది. మహాత్ములకైతే ప్రతిజ్ఞలంటారు. మామూలు వాళ్ళకైతే అలవాట్లంటారు.

మావూరి మేస్త్రీటుగారు అవతార పురుషులుకారు. అలాగని పాపం ఆయనెప్పుడూ ఎవరితోనూ అన్నట్టుకూడా ఎవరూ అన్లేదు. "ఐ యామ్ జస్ట్యాన్ ఆర్డినరీ మేన్" అంటారు. దబ్బతీ కోకుండా మ్యాపెస్కు కేసులోకూడా జడ్జిమెంటు చెప్పరు. యిది వారి భీషణ ప్రతిజ్ఞ. ఆ ప్రతిజ్ఞ నిలబెట్టుకోవడంలో వారే హరిశ్చంద్రుడి తీసిపోరు. వారికీ హరిశ్చంద్రుడికీ తేడా ఒక్కటే. హరిశ్చంద్రుడు తన ప్రతిజ్ఞవల్ల తను నాశనం అయిపోయేడు. వీరు ప్రజల్ని సర్వనాశనం చేస్తున్నారు. (అది వాళ్ళ ఖర్మ. తనేంచేస్తాడు? కోర్టుకిరండి బాబూ అనివేస్తైనా బతిమాలేడా? కోర్టుకెక్కమన్నాడూ, గాడిదెక్కమన్నాడూ ఒకచేనని వాళ్ళకిమాత్రం తెలియదూ!)

"బాబ్బా. బాగులేకపోయినా, ప్రతి సినిమా "ఫస్టుడే" "ఫస్టుషో" వెళ్ళకపోతే నాకేంటో పిచ్చెక్కుతుంది బాబూ" అంటుంది, రేసుగుర్రాల్లా ఎదిగున్న యిరియట్స్ అనుకుంటారు మేస్త్రీటుగారు.

అలాగని వారికి పిల్లలంటే యిష్టం లేదనుకోవటం మహాపాపం. అయిదుగురూ ఆడపిల్లలే అయినా వారికి పిల్లలంటే తగని గర్వం, అంతులేని అపేక్ష.

"ఆడముండకి అల్ జీబ్రా ఎందుకండీ? అంట్లుతోవడం రావాలిగాని" అని ఆయన అభిప్రాయం. అంచేత తనపిల్లలెవర్నీ ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి.దాటి చదివించలేదాయన. కాని "మా రెండోదుంది చూశేరూ, ఏం తెలివండి. షి యీజ్ ఏన్ అవ్ ఎండ్ కమ్మింగ్ రైటర్. యీ మధ్య "మగవాళ్ళా మొండితనం", "పిల్లల్ని కనకపోవడం- కంచె పెంచడం", "యిల్లు సర్దడంలో ఇరవై చిటకాలు", "ఆడవాళ్ళా- అబద్ధాలు" యింకా ఏవేవో చాలా ఆర్టికల్స్

మేస్త్రీటుగారి మొదటి ముగ్గురిలో పెద్దటిది. ఆ అమ్మాయికింకా పిచ్చెక్కలేదు.

"ఎన్నిసార్లు చెప్పినా విన్పించుకోరు మా డాడీ, ఒకకారు కొనమంటే. కారులేకపోతే కాలుకింద పెట్టాలంటే నాకు మహ చెడ్డ చిరాకెస్తుందిసుమండీ" అంటుంది రెండోది.

వాళ్ళెప్పుడూ నడిచిగాని, రిక్షాలోగాని ఎక్కడికి వెళ్ళలేదు, అలాగని ఎప్పుడూ యింట్లోనూ వుండరు.

"కాకిపిల్లచేత కబురుపెడితే కారుతీసుకొచ్చి గుమ్మంలో పెడతాడు "టు. టౌన్. ఎన్.ఐ." స్వంతకారుంటే వుండే కష్టాలు వీళ్ళకేంతెలుసు. వుమెన్ ఆర్ వార్న్

పత్రికల్లో రాసింది. యీ మధ్య ఒక నవల, మూడు కథలు ప్రారంభించింది ఏమ్మా! ఎప్పటికైనా సినీమా కథ రాయాలనికదూ నీ యాంబిషన్? చెయ్యాలండి మనం మనపిల్లల్ని-వాళ్ళని కదలనీకాదు ప్రోత్సహించాలి. "యమ్మస్ ఎంకరేజ్ దెమ్" అని అప్పుడప్పుడు ఆయన అంటూంటారు.

లేకపోతే "దిసీజ్ మై థర్డ్ డాటర్. ఎ డార్క్ డాన్సర్. ఏ పాటకైనా లయతప్పకుండా డాన్సుచేస్తుంది. మంచి డాన్సు మేష్టరుని చూడాలి. యిదే సిటీస్‌లో వుంటే మంచి అవర్ చూనిటీస్ వుంటయ్. పెద్దమ్మాయికి శృంగారం అని యీ పూటకి డాన్సు మాన్లను కూడానా? దీన్ని పెద్ద డాన్సర్‌ని చెయ్యాలి. వెనకనుంచి చూస్తే వైజయంతిమాల పోలికలు కన్పించడం లేదూ! అవ్ కోర్స్. ప్రొఫైల్ అంతా పద్మినే అనుకోండి. ఏదితల్లీ! ఒక్కసారి "పిలువకురా" పాటపెట్టి డాన్సుచెయ్యి" అంటారు యింటికెవరొచ్చినా.

చదువైతే చెప్పించలేరుగాని వారు తన పిల్లలకి (అందులోనూ తల్లిలేని కూడాను) ఏలోటు యింతవరకు రానివ్వలేదు. యిటుపైని రానివ్వరు. అందరికీ ఎవరి ట్రాన్సిస్టరు వారికుంది. డాన్సు అమ్మాయికి డాన్సు ప్రాక్టీసుకి రికార్డు ప్లేయరుంది. పెద్దమ్మాయి తనకిష్టమైన సినిమాపాటలు మళ్ళీ వినడానికి టేప్‌రికార్డరు (యిండియన్‌దికాదు) వుంది.

పెద్దమ్మాయికి పెళ్ళీడు దాటిపోయి యింక కొన్నేళ్ళలో పిల్లల్నికనే వయసు కూడా దాటిపోతుంది. రెండోది పెళ్ళీడు దాటింది. మూడోది పెళ్ళీడుకి వచ్చి శోకాలూ అశోకాలూ వేసుకున్నారుంది మిగిలిన యిద్దరూ యింకా లంగాల స్టేజిలోనే వున్నారు.

మేస్త్రిగారు గొప్పవేదాంతి

ఎ గ్రేట్ ఫిలాసఫర్.

అంచేత పిల్లలకి పెళ్ళికాలేదన్నబెంగ వారికి ఏకోశానాలేదు. పెళ్ళి లేక, పెద్ద చదువులేక, రేపు వీళ్ళేమౌతారన్న విచారం పెట్టుగాలేదు. యీ విషయంలో వారు నిజంగా మహాత్ములే.

"మనదేం వుందండీ, అంతా భగవదేచ్ఛ. ఎలా జరగాలని రాసుంటే అలా జరుగుతుంది. బెంగపెట్టుకుంటే చిక్కిపోవడం తప్ప, చిక్కులు తీరవు. మనం నిమిత్తమాత్రులం." ఇది వారి ఓపెన్ ఫిలాసఫీ.

"పేరు పరువా! ప్రతిష్టా!"

"మనిషికి కావలసింది ఏమిటి? దేవుడంటే భక్తా! ప్రజలంటే ప్రేమా! అధికారులంటే భయమా! ఇవేవీకావు. ఇవి వుండకూడదని నేననుకుంటాను."

"మనిషికి కావలసింది డబ్బు."

"మనిషినంత మహాలక్ష్మి తీసుకొస్తుంది."

"డబ్బు చూపిస్తే కొండమీది దేవుడు దిగివస్తాడు. కోర్టునుండి న్యాయం పరిగెత్తుకొస్తుంది. కోటలో పట్టిపాగా కాదు- పరుపు లేమా పరుపు-వేసుకు పడుకోవచ్చు. పక్కలో రాణీని పెట్టుకోవచ్చు."

"డబ్బున్నవాడు ఖూనీచేస్తే డిఫెన్సుకి పోలీసులే పునాదివేస్తారు. శవంమీద దెబ్బలే లేవంటాడు శవం డాక్టరు."

"డబ్బుగలవాడి భుజానికి బలం ఎక్కువ."

"వాడి మాటకి విలువకూడా ఎక్కువే."

"వాడి అబద్ధం నిజం, వాడిపాపం పుణ్యం. వాడు డబ్బు పెట్టకపోతే దండం పెడుతు. నువ్వు డబ్బుపెట్టకపోతే దండం కక్కుర్తి. వాడు క్లబ్‌లో వెళ్ళకపోతే సింప్లిసిటీ నువ్వు వెళ్తే అలవాటుగరు. వాడు ముండని వుంచుకుంటే రసికత్వం. నువ్వు వుంచుకుంటే రంకు నం.

"ప్రపంచంలో డబ్బుకివున్న విలువ మరిదేనికీ లేదు."

"డబ్బులేని మనిషిగా పుట్టడంకంటె డబ్బుగాలువలో పురుగుగా పుట్టడం మంచిది."

ఇది ఆయన ప్రైవేట్ ఫిలాసఫీ.

అంచేత వారు చాలా అర్జించేరు. "న్యాయాన్ని బజార్లో అమ్మేరు" అని అతన్ని చాలామంది నిందిస్తారు.

"మాలపల్లిలో మంగళాష్టకాలని కోర్టులో న్యాయం ఏమిటండీ? డబ్బు చూపెట్టకుండా పోలీసువాడు కాలు కదుపుతాడా? డాక్టరు శవాన్ని కోస్తాడా? గుమాస్తా కాయితం కదుపుతాడా? సాక్షిగాడు బోనెక్కుతాడా? బండ్రోతుగాడు ప్రమాణం చేయిస్తాడా? ఆఖరికి గాంధీగారైనా ఫీజు పుచ్చుకోకుండా వాదించేవా? కొబ్బరికాయ లేకుండా గుళ్ళోకి వెళ్ళగలంకాని, డబ్బు లేకుండా కోర్టుకి వెళ్ళలేం. మరలాటప్పుడు నన్ను ఒక్కణ్ణే మడికట్టుకోమంటారా? కట్టుకుంటాను, స్వామీ! కాని దండించేవాడెవడు? యివాళో రేపో రిటైరు కావలసిన ముండావాడిని నాకు దగ్గులు మప్పుతారా?

"ఇదుగో! నేను చెప్తాను వినండి.

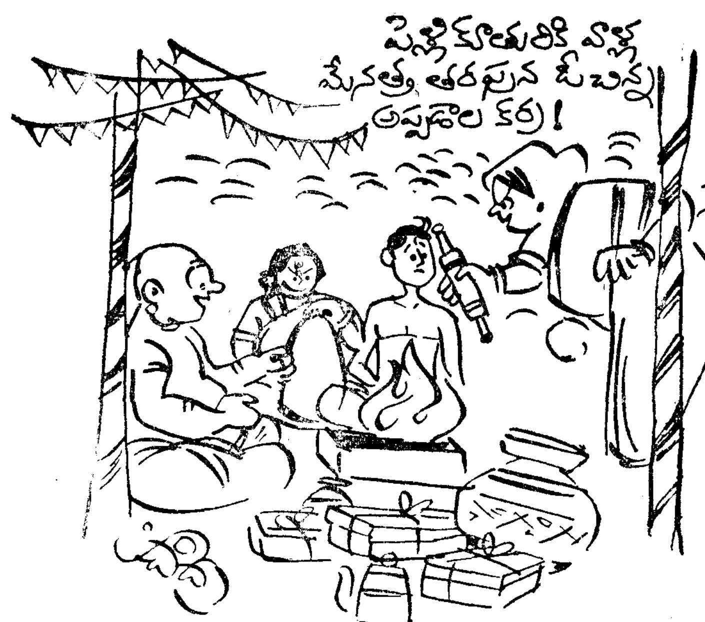

HEARTY DIWALI GREETIGS

Phone : 5928 Grams : ANENCOYL

THE ANDHRA ENGINEERING CO.
PRIVATE LTD.,

24-8-5, P. V. Raju St., Ramanagar,

VIJAYAWADA-3.

Distritbuor .

Indian Oil Corporation Ltd..

Stockists -

"RAMCO' Asbestos Cement Products

&

Transport Contractors

నేను హైకోర్టుజడ్జీనికాను. జిల్లా జడ్జీనికాను. చచ్చేకాలానికి మునసబయ్యేన కోర్టులు గురించి నాకు తెలిసినంత చీఫ్ జస్టిస్ కూడా తెలీదు. కోర్టుకి అరమైలు దూరంలో ఆగిపోతుంది నిజం. అబద్ధమే కోర్టు బిల్డింగంలా పట్టుకుంటుంది.

డబ్బు ఖర్చుపెట్టకపోతే పోలీసువాడు ఖూనీకేసైనా సరే రిజష్టరు చెయ్యడు. డబ్బు చూపిస్తే, ఒక్కడు నిన్నుతంతే, వాడు పెళ్ళాం బిడ్డలతోసహా వచ్చి నిన్ను చావ బాది చెవులు మూసేడని ఎషన్సుకేసు పెట్టేస్తాడు. డాక్టరు దొంగ సర్టిఫికెట్లు పర వ్రాసి పారేస్తాడు, సాక్షులు పెళపెళ చెప్పేస్తారు. వకీలు దణదణ వాదించేస్తాడు ఆ ఆరపమీద అమాయకమ్ముండా వాడు శిక్ష వేసేస్తాడు.

అంచేత నేను చెప్పేదేమిటంటేబాబూ న్యాయం చేస్తున్నామని చెప్పే జడ్జీలు వాయవమ్మలు...."

యిదికూడా వారిప్రైవేట్ ఫిలాసఫీయే.

అయితే వారికి విచారమన్నది లేదని చెప్పడానికి వీల్లేదు. అతనికి గుండెల్లో చిరు బెంగ వుండేది "యీ డబ్బు ఎక్కడ దాచను" అని. అయితే పెరుగుతున్న డబ్బుతో పాటు ఆ బెంగకూడా యింతై, అంతై మహావృక్షమై ప్రస్తుతం ఆయనకి మనశ్శాంతి లేకుండా చేస్తోంది.

"ముష్టిమూడొందలు జీతాన్ని. ఇన్ని వేలు బేంకులో వేస్తే బేంకు వాళ్లూరుకున్నా, వూళ్లోవాళ్ళు, తెలిస్తే హైకోర్టు వాళ్ళు వూరుకోరు. వా డబ్బుకి అడ్డమూ వెధవాకీ ఎక్కువ్వ ...షమ్ము చెప్పుకోవాలి. పక్కవాడి సంగతి పట్టించుకున్నంతకాలం యీ దేశానికి, ప్రజలకీ మోక్షం లేదు. వుండదు. ఎవరెలాపోతే తనకేంగాని ప్రస్తుతం యీ డబ్బుఎక్కడ దాచను? అందరికీ ఆర్జించడం సమస్యఐతే, తనకివున్నది దాచుకోవడం సమస్య అయిపోతోంది. ఇంట్లో ఐరన్ సేఫుంది. కానిఅందులో పెట్టే ఏం మిగిలేట్టులేదు. తను రిటైరయ్యేనాటికి- తనకో లక్ష. పిల్లకోలక్ష—కనీసం ఆరు లక్షలన్నా సేవ్ చెయ్యాలనుకున్నాడు. కాని యీ పిల్లలు అన్నంసీళ్ళు మనేసి కరెన్సీ నోట్లే తినేస్తున్నారు. ఆ మాత్రం తెలియొద్దూ! యిదంతా ఎవరికోసం? తనుచస్తే కర్రలతో కాకుండా కరెన్సీతో కాలుస్తారా? వీళ్ళకెందుకు అర్థంకాదూ?" తరచు ఆయన ఎంత ఆలోచించినా అర్థంకాని విషయాలివి.

ఆయనకి అర్థంకానిది యిదొక్కటే కాదు. స్టాంప్‌యాక్టుకీ, కోర్టుఫీజు యాక్టుకి తేడావుందన్న విషయంగాని, వుంటే అదేమిటోగాని ఆయనకి అర్థంకాలేదు. అయితే యిది అర్థం అయినా, కాకపోయినా ఆయన కొచ్చిన కష్టనష్టాలేం లేవు వుండవు.

"వాద ప్రతివాదాలు, అసందర్భపు ఆర్గుమెంట్లు ఓపిగ్గావిని, విస్సందంతా చాదస్తంగా చదివి జడ్జిమెంటు చెప్పేవాళ్ళకి యాక్టులు. తనక్కాదు. అలాటి వాళ్ళకి ఐ రియల్లీ పిటీ దోజ్ పూర్ ఫెలోస్. నాక్కావలసింది డబ్బు, వాడికావలసింది జడ్జిమెంటు, వెరీ సింపిల్" పైకి వ్యక్తం చెయ్యని ఆయన మనోగతాభిప్రాయం యిదే.

• • •

ఆ రోజు మేస్ట్రీటుగారికి ట్రాన్స్‌ఫరు ఆర్డరు వచ్చింది.

ఆ రోజు వారి మనస్సేం బాగులేదు.

మనస్సు బాగులేకపోవడం వచ్చిన ట్రాన్స్‌ఫరు గురించికాదు. ఎటూ తేల్చలేని కేసుగురించి. యింత వరకు ఆయన తన సర్వీసులో ఏకేసుగురించి యింత సీరియస్‌గా ఆలోచించలేదు ఆ అవసరం కూడా రాలేదు. యిప్పుడు క్వైట్ డిఫరెంట్ కేసు. వివరాలు ఆయన్ని ఎప్పుడూ బాధించవు. అంకెదగ్గరే తేలడంలేదు. కాశ్మీరు సమస్యంత కఠినంగా వుంది. రేపు జడ్జిమెంటు చెప్పబోయే కేసులో యిద్దరూ పోటీపెట్టుకొని పాడుతున్నారు. డబ్బుతో పులిసిపోయున్నారు. వుండాకోరు వెధవలు. ఏం పొగరు! యింక వాళ్ళ ధర్మమా అని తనోసారి కేసు వివరాలు తిరగెయ్యాలి. తప్పదు మరి. పరువుకోసం ఒకడు, పగమీద మరొకడు తలతెగిన కోళ్ళలా గింజుకుంటున్నారు వెధవలు. డబ్బుంటేకదా పరువుండేది. డబ్బుంటే ఒక్క పరువేమిటి, వీళ్ళ పిండాకూడు, యింకా చాలా గడించవచ్చును, కానీ! యిలాంటివాళ్లు ఊరికి ఇద్దరుంటేచాలు తన ఆశయం తప్పక నెరవేరుతుంది.

....

ఆశయాలు నెరవేర్చుకోవడంలో శాస్త్రి పేరే చెప్పుకోవాలి. వారి తాత తండ్రుల్నే తల్చుకోవాలి- నాలుగు తరాల్నుండి తరగకుండా వస్తున్న నాలుగువందల ఎకరాల్నీ, నారాయణమీది పగనీ అతిభద్రంగా కాపాడుతూ వస్తున్నారు శాస్త్రిగారు.

యీ రెండు కుటుంబాల్లో మూడుతరాలై ఎవరూ సహజమైన చావు చావలేదు. వీరి తాతలూ- వారితాతలూ ఎందుకు తన్నుకున్నారో యీ కారణం వారికి తెలీదు. కాని ఒకర్నొకరు ఖూనీలు చేసుకున్నారని మాత్రం బాగా గుర్తుండిపోయింది.

"ఆ కాలంలో విపరీతమైన దొంగతనాలు జరిగేవిట. ఆ దొంగల్తో చేతులు కలిపి, వారిద్దరి తాతలూ వాటాలు పంచుకునే వారట. ఒకసారి ఒక పెద్దదొంగతనంలో దొంగలికీ, వీరికీ వాటాలు కుదరక, ఆ దొంగల్ని వీరిద్దరూ చంపేసి తమ పెరట్లోనే రాత్రికి రాత్రే తగలబెట్టారనీ, అయితే దరిమిలా వీరిద్దరికీ వాటాలు కుదరక తన్నుకున్నారని, ఆ తగువే యీనాటికీ నిల్చిపోయిందనీ" ఒక పుకారుమాత్రమే.

శాస్త్రిగారి యిద్దరి కొడుకులు అమెరికాలో ఆటోమొబైల్ యింజనీరింగు చదువుతున్నారు. మిగిలిన యిద్దరు ఆధునిక పద్ధతుల్లో తమ నాలుగువందల ఎకరాల్నీ సాగు చేస్తున్నారు. శాస్త్రిగారు తమ ఆస్తి అజమాయిషీని కొడుకులకిచ్చేసి నారాయణమీది అజమాయిషీని తనే వుంచుకున్నారు.

వారు బహు లౌక్యులు.

పగపట్టడంలో నాగుపాములాటివారు.

పగ తీర్చుకోవడంలో పరశురాముడిలాటి వారు.

ఆ వాడకట్టులో వారి మాటకి ఎదురూ, వారిచేతికి ఎదురూ లేదన్న విషయం అందరికన్న ఎక్కువగా వారికే తెలుసు. వారిప్పటి వరకూ అనుకున్నవీ, అనుకోనివీ అన్నీ సాధించేరు. ఒక్క నారాయణని నామరూపాల్లేకుండా నాశనం చెయ్యడం

తప్పు. "ఇది పూర్తి చేసేస్తే యింక యీ అవతారం చాలించేస్తాను" అనుకుంటూ ఉంటూ రాయన, తన అవతార లక్ష్యోద్దేశం నారాయణ సంహారమే అన్నట్టు.

అయితే వారి అవతార విశేషాలేవీ నారాయణకి తెలీదు, తెలుసుకోవాలన్న కుతూహలంకూడా లేదతనికి. తాతల్నాటి పగవు అంటే అతనికిష్టంలేదు. చీమన్నాకూడ చెడు తలపెట్టని మనస్తత్వం అతనిది. లేనిదాని కోసం ఏడ్చేకన్నా, వున్నదాన్తో తృప్తిపడటం మంచిదన్న హంశం బాగా జీర్ణించుకున్నాడతను. అంచేత తనకున్న ఎనిమిదెకరాలు ఉన్న ఒక్క కూతురికే రాసేసి, "ఎమ్మే" పాసైన మేనల్లుడ్నే అల్లుడిగా చేసుకొని, యిద్దరినీ తనదగ్గరే వుంచుకున్నాడు. వూరికే కూర్చుని కతలు ంచుకోవటం యిష్టంలేక అల్లుడికి పొలంపనుల్లో సాయపడుతూ వుంటాడు.

శాస్త్రిగారి చాకచక్యం వల్లనైతేనేమి, లౌక్యంవల్ల అయితేనేమి, నారాయణ యింటికి వెళ్ళిన ముష్టివాడుకూడా శాస్త్రి గారింటికిరాడు. వారింట్లో పెళ్ళికికూడ వీరికి పిలుపుండదు. వీరింటి దినానికైనా వారి కుక్కకూడారాదు. వీరిద్దరూ ఖర్మకాలి ఎత్తునైనా కలియకుండా, జాగ్రత్తపడ్డాయి ఊళ్ళో వీళ్ళిద్దర్ని నమ్ముకున్న కొన్నికుటుంబాలు. ఇళ్ళు యిరుగు పొరుగు కాకపోయినా, పొలాలు పక్క పక్కనే వున్నాయి యిరిద్దరివీ.

• • •

అన్నిపనులు అల్లుడు చక్కపెడ్తాడు. రోజూ సాయంత్రం అలా చల్లగాలికిపొలం గట్టుకి షికారు వెళ్ళందే తోచదు నారాయణకి. అలా వెళ్ళినప్పుడు తన పొలం చూసి సంతోషిస్తాడేతప్ప, పక్కనున్న శాస్త్రిగారి పొలంచూసి ఏనాడూ ఈర్ష్య పడడం జరగలేదు. అందుకే అతన్ని బాగా తెలిసినవాళ్ళు దైవభక్తీ, పాపభీతీ కలవాడంటారు.

అలవాటు ప్రకారం ఆరోజుకూడా పొలానికి వెళ్ళేడు నారాయణ. వెళ్ళిన తర్వాత ఒకసారి పొలం అంతా కలియ తిరిగేడు. తిరుగుతున్నంతసేపూ ఒళ్ళు తెలియలేదు అతనికి, తెలిసినతర్వాత చుట్టు కుంటే, తన హద్దుదాటి శాస్త్రిపొలంలో వున్నట్టు అనిపించింది. తన జీవితంలో ఇటువంటి పొరపాటు జరగడం ఇదే ప్రథమం! ఎలా జరిగింది? చుట్టూ పరిశీలనగా చూశేడు. తన పొలంలోనే వున్నాడు. సందేహంలేదు. కాని—గట్టు వుండవలసిన చోటలేదు. కొంత ముందుకి వెళ్ళిపోయినట్టుఅనిపించింది. ముసలితనంవల్ల చావస్తంపోయి సరిగ్గా తెలియుడంలేదేమో అని ఒంగి మళ్ళా సరిగ్గా చూసేడు. గట్టువిషయం పొరపాటు పడవచ్చు. కాని గట్టు పక్కనేవుండే మూడు నిలువుల తాటిచెట్టు ఏదీ? ఏమైంది? పరిశీలనగా చూస్తే శాస్త్రి పొలంలో వుంది. బావుంది!!

మైలురాళ్ళు, చెట్లు పెరుగుతున్నట్లు చిన్నప్పుడెప్పుడో పుస్తకాల్లో చదివినగుర్తు కాని ఎప్పుడూ అనుభవంలోకి రాలేదు తనకి యీవేళ మాత్రం హద్దురాళ్లూ, తాటిచెట్టూ వేళ్లతోసహా కదిలిపోయేయి. పోనీ తనే ఇదివరకు తాటిచెట్టు కొట్టించేసేడేమో అనుకోవడానికేం అభ్యంతరంలేదు. కాని శాస్త్రిపొలంలో ఉన్నట్టుండి మూడు నిలువుల తాటిచెట్టు ఎక్కడినుండి వచ్చినట్టు? యీ చుట్టుపక్కల ఎక్కడా తాటిపిలకకూడా లేదే తనగట్టు దగ్గరతప్ప!

ఒకవేళ గారడీవాడు చెంకలోనుండి మూరెడు మామిడిచెట్టు అప్పటికప్పుడు పుట్టించి గలడేమోగాని, రాత్రికి రాత్రీ శాస్త్రి మూడు నిలువుల తాడిచెట్టు ఎలా పుట్టించ గలిగేడు? ఒకవేళ శాస్త్రికేమైనా గారడీ వచ్చునా? యీ గారడీ ఏమిటో ఆలోచించగా, ఆలోచించగా, కొంతసేపటికి జరిగినది లీలగా అర్థం అయీ కానట్టు అయింది అతనికి. వెంటనే మనసు మండిపోయింది. గుండె ఆగిపోయినట్లయింది. తొందరపడే స్వభావం కాదు కాబట్టి, ఇంటికి వెళ్ళి నిదానంగా రాత్రంతా ఆలోచించేడు. ఆలోచించి ఒక నిర్ణయాని కొచ్చేడు.

ఏ నిర్ణయమైనా సరే తీసుకున్న తర్వాత మరింక ఆలస్యం చెయ్యడతను. మర్నాడుదయం ఆలశ్యం చెయ్యకుండా, అల్లరి పడకుండా, తనకి తెలిసిన ఒక సర్వేయర్ని తీసికొనివెళ్ళి పొలమంతా ఒకసారి కొలిపించేడు, కొలతలు పూర్తవగానే ఒక్కసారి అతని గుండె కొట్టుకోవడం ఆగి మళ్ళీ కొట్టుకుంది.

యాభై సెంట్లు పొలం తక్కువైంది.

తన మనస్సు, చూపు పొరపాటు అయితే అవవచ్చుకాని కొలతలు అబద్ధం చెప్పవు.

జరిగిన విషయం అర్థం చేసుకోలేనంత తెలివితక్కువవాడు కాదు అతను. వెంటనే తన కర్తవ్యంకూడా నిర్ణయించేసుకున్నాడు. ఇలాంటి విషయాల్లో అల్లరి పడడం, కోర్టులచుట్టూ తిరగడం, యాభై సెంట్లు పొలానికి యాభై వేలు ఖర్చు పెట్టడం, యివన్నీ తను చెయ్యవలసినవీ, చెయ్యదగినవీ కావు. అయితే మరేం చెయ్యటం? తాటిచెట్టుతో సహా పొలం ఎలా కాళ్ళొచ్చి వెళ్ళిపోయిందో, తిరిగి అలాగే తెచ్చేసుకోవడమే. అంతే. అదే మంచిది.

ఆ వేళ మధ్యాహ్నం ఓ కునుకు తీసిన తర్వాత, నలుగురు కూలీలను వెంటపెట్టుకొని పొలానికి వెళ్లేడు నారాయణ.

పాండవులెప్పుడెక్కడ ఏం చేసేదీ దుర్యోధనుడికి తెలుసు. మన దేశంలో ఎప్పుడు ఎక్కడ ఏం జరుగుతున్నది చైనా వాళ్ళకి తెలుస్తుంది. శాస్త్రిగారు దుర్యోధనుడి వంశజుడూకాదు. చైనా దేశీయుడూకాదు. అయినప్పటికీ వారికి నారాయణ మువ్‌మెంట్సు ముందే తెలిసిపోతాయి. అలా తెలుస్తాయన్న విషయం కూడా నారాయణకి తెలియకపోదు.

నారాయణ కూలీలతో పొలం చేరేసరికి శాస్త్రి పొలంలో కూలీలు సరిహద్దు పైవి కుల్లా నిల్చున్నారు. హద్దు కదిలితే పీకలు తెగుతాయన్నారు.

మాటకి మాట తెగులు.

కర్రకి కర్ర తెగులు.

మాటలు ముదిరి బూతులయ్యేయి.

కర్రలు ఎగిరి ఎముకలు విరిగేయి.

బుర్రలు ఎగరకముందే నారాయణ కోలుకుని తన కూలీలని తీసుకుని వెళ్ళిపోయేరు, కాని ఇది ఇక్కడితో ఆగదని, జరగబోయే కురుక్షేత్రానికిది నాందీ ప్రస్తావన మాత్రమేనని అతనికి తెలుసు. అది ఆగలేదు.

"తన కూలీలు తన పొలంలో పని

చేసుకుంటూ వుంటే, నారాయణ అక్రమంగా, అన్యాయంగా, అకారణంగా వాళ్ళని తన మనుషులచేత కొట్టించేడనీ, తనుకూడా కొట్టేడనీ" మేజిస్ట్రేటు కోర్టులో మర్నాడు కేసు దాఖలు చేశేరు శాస్త్రిగారు.

"యీసారి నారాయణని పాడంలో శ్రీమన్నారాయణుడి తరం కూడా కాదు" అనుకున్నారు నరరూపంలోవున్న శాస్త్రి గారు. వీరి శపథం మేజిస్ట్రేటుగారికి, నారాయణకి కూడా తెలుసు.

ఈ కేసే ఆ రోజు మేజిస్ట్రేటు గారి మనస్సంతా పాడు చేసింది.

"నా పొలం కలుపుకుని, నా కూలీలని కొట్టి, నా మీద క్రిమినల్ కేసు బనాయిస్తావా? వీడికి పుట్టగతులు, వీడి పిల్లలకి అన్నం, నీళ్ళు వుంటాయా? వాళ్ళ సంగతి దేవుడెరుగు గాని, ప్రస్తుతం నా సంగతేమిటి? "భూమిపోయె, జైలు వచ్చె" అని జైల్లో డోలు వాయించుకుంటూ కూర్చోవాలి. పోనీ కోర్టులో న్యాయం జరుగుతుందన్న ఆశ ఏ కోశానా లేదు. ఆ మేజిస్ట్రేటు ఎలాగ తమ ఆస్తి మొత్తం పీకిందే వదిలేట్టులేడు. వెధవ, తమ పరువుతో ఆటలాడుతున్నాడు. "పదివేలా? జైలా?" అని సినీహాల్లో విలన్‌లా అరుస్తున్నాడు. ఏ పాపం ఎరగని పాపానికి పదివేలు పరిహారమా? తన మట్టుకి జైలే బావుండేట్టుంది కాని ఆ తర్వాత శాస్త్రిగాడు తమని బతకనిస్తాడా? తమ వంశానికి శాశ్వత జైలు ముద్ర పడిపోదూ?" యిలా ఆలోచించి, ఆలోచించి, చివరకు ఎటూతోచక, ఎందుకైనా మంచిదని అల్లుణ్ని సలహా అడిగేడు నారాయణ. "ఏంచేటి దాం" అని.

అల్లుడు మామన కడుపున పుట్టలేదు. అంచేత మామ పోలికలు లేదు. మామలా మెతకకాడు. మెరికలాంటివాడు. శాస్త్రికే లౌక్యం పాఠాలు చెప్పగల సమర్థుడు. మామంటే అభిమానమేగాని అసూయలేనివాడు. అంచేత మామకొచ్చిన ఈ సమస్యని అన్ని ఏంగిల్సులోంచి ఆలోచించేడు. ఒక రాత్రి, రెండు పగళ్ళు ఆలోచించి "ముష్టి డబ్బే కదా! పారేయండి. అడిగినదానికి మరో ఐదు ఎక్కువ పారేసినా పర్వాలేదు. ముందు ఈ గండం గడవాలికదా, లేకపోతే ఆ శాస్త్రి కొనేస్తాడు" అన్నాడు మామతో.

మామకి ముచ్చెమటలు పోసి ఎండిపోయేడు. "ఏం దారుణంరా అబ్బీ! ఏం బావున్నావయ్యా బావున్నావా అంటే, నా పాత బాకీ ఎప్పుడు తీరుస్తావ్ అన్నట్టు వెనకటి కెవడో ఉపాయం చెప్పరా నాయనా అంటే అడిగినదానికి ఐదు ఎక్కువిమ్మంటావా? అత్తగారి సొమ్ము అల్లుడు ధారపోసేడన్నది ఒట్టి సామెతే అనుకున్నాను. పైగా నా ముష్టి సొమ్మా? మా తాతలు ముష్టెత్తి పండించేరనుకున్నావురా నా తండ్రీ! యింకేం తప్పేం వుందిలే. క్రిమినల్ కేసంటే పక్కకికూడా లోకువే" మనసులో అనుకున్నా, అల్లుడి సలహా పాటించక తప్పలేదు నారాయణకి.

● ● ●

మర్నాడు నారాయణ మీది కేసు కొట్టేసేరు మేజిస్ట్రేటుగారు. ఆ సాయంత్రమే ఛార్జికూడా ఇచ్చేసేరు కొత్త మేజిస్ట్రేటు గారికి.

ఇంక నాలుగు రోజుల్లో మేజిస్ట్రేటుగారు ఆ వూర్నించి వెళిపోతారు. ఆ రోజు రాత్రి క్లబ్బులో వారికి కుటుంబసమేతంగా డిన్నరు ఏర్పాటు చేశేరు క్లబ్బు సెక్రటరీ, నారాయణ అల్లుడు. క్లబ్బుకి మేజిస్ట్రేటుగారింటికి అరఫర్లాంగే దూరం వున్నప్పటికీ వారిని దగ్గరుండి కారులో తీసుకొని వెళ్ళేడు. డిన్నరు పెళ్ళంత ఘనంగా జరిగింది.

"జడ్జీలు చెవులేగాని కళ్ళు వుండవన్న నింద మన మేజిస్ట్రేటుగార్ని చూశాక తొలగించక తప్పదు. వీరు ముద్దాయి మొహం చూడగానే అతను దోషో, కాదో తక్కున చెప్పగలిగేవారు. ఇలాంటి న్యాయమూర్తిని మనం ఇంకా కొంతకాలంపాటు వుంచుకోలేకపోవడం మన దురదృష్టం వీరి గుణగణాలను గురించీ, నీతి నిజాయితీల గురించీ నాలాటివాడు మాట్లాడటం సాహసమే అవుతుంది. అంచేత తిరిగి వీరు ప్రమోషను మీద మన వూరు రావాలని కోరుకోవడం మన విధ్యుక్తధర్మం. కనీసపు కోరిక."

అంటూ తన ఆఫ్టర్ డిన్నర్ స్పీచ్ ముగించేడు సెక్రటరీ.

డిన్నరైన తర్వాత, సెకండు షో సినిమాకి తీసికొనివెళ్ళి. మళ్ళీ వారిని కారులో ఇంటికి దిగబెట్టినప్పుడు, ఇంటిదగ్గరవారు ఫెయింటు అవకుండా పట్టుకుని కూర్చోపెట్టు. ఆయన ఫెయింటు అవడానికి కారణం ఆయన అనారోగ్యంగాని, లేక అంతకుముందే డిన్నర్లో సేవించిన "మందు"గాని కారణం కాదు.

వీరంతా యిల్లు చేరేసరికి యింటివీ, యినప బీరువావీ తలుపులు తీసివున్నాయి జవాను స్తంభానికి కట్టేసివున్నాడు. యినప్పెట్టె ఖాళీగా వుంది.

తర్వాత కార్యక్రమం అంతా నారాయణ అల్లుడే చకచకా చేశేడు. ఎస్. ఐ. ని పిల్చుకొని రావటం మేజిస్ట్రేటుగార్ని వూరడించడం, తెల్లవార్లూ ఎస్. ఐ. తో కలిసి దొంగలకోసం తిరగడం అన్నీ స్వయంగా చేశేడు. మర్నాడు ఉదయం పది గంటలకి యింటికి వెళుతూ "మీరేంవిచారించకండి సార్. దొంగ వెధవలు ఎక్కడికిపోతారు? మీలాంటివారి వుసురు వూరికేపోదు. నేను, ఎస్ ఐ. కలపి వూళ్ళన్నీ గాలించి మీ సొమ్ము మీ కప్పచెప్తాం. నిన్నటినుండి యింటిదగ్గర కనిపించలేదు నేను. మా వాళ్ళేం భయపడుతున్నారో! ఒక్కసారి యింటికివెళ్ళి తిరిగి తమ దర్శనం చేసుకుంటాను." అంటూ ఓవార్చి వెళ్ళిపోయేడు.

• • •

ఆ రాత్రి నారాయణ అల్లుడు, నారాయణకి లంచం సొమ్ము పదివేలూ యిచ్చేస్తూ "ఇదిగో మరో పదిహేనువేలు ఎక్కువ వున్నాయి. ఆ మేజిస్ట్రేటుగాడికే యిచ్చేస్తారో, కుక్కల ఆస్పత్రికే యిచ్చేస్తారో మీ యిష్టం" అంటూ డబ్బు యిచ్చేసేడు.

●□●